

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Soter. ex. cap. 12. Isaiaë.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

S O T E R I D Y L L I O N.

A R G V M E N T V M.

Exprimit hoc poëmate ISAIAS Propheta sub
fontis allegoriâ , quanta in ECCLESIAM
futura sit donorum DEI SERVATORIS
profusio.

F Ortè sub umbroso captabat frigora luco
Amosides, spatioque via defessus, & aestu;
Cum subito afflatus meliori Numinis
aurâ,

Ad circumstantes dedit hæc oracula silvas:

Iam tempestivum fas est mihi pangere car-
men:

Antè (fatebor enim) mœror me tantus habebat,
Dum tua detonuit magno, Deus, ira fragore;
Vix ut vita foret, nedum mihi carmina cordi.

At simul ut positus furor est tibi, se simul agro
Interdicta diu retulerunt gaudia vati:

Inque tuas arsit mihi mens erumpere laudes.

Sic ubi ver hiemi tepidum successit aquose,
Nubila solvantur zephyris, nitet aethere sudo
Sol melius, totique redit sua gratia Mundo:

O anime! antiquos hinc iam obliviscere luctus,
Diluat & vanum fiducia certa timorem:

Ecce venit; tibi quem promitti sæpius audis
Servator tuus ille, Dei genus, aurea terris

Bb 3

Sæcula

Quia fortitudo mea & laus mea Domi-
nus, & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Sal-
uatoris:

*a Familiare
est Poesi
Hebraea hu-
iusmodi
Episodia
Canticis
intexere.
b Passim in
sacris Litte-
ris Nomen
Domini,
idem est
quod Filius
Dei.*

Et dicetis in die illa: *a* Confitemini Do-
mino, & inuocate *b* nomen eius.

Secula qui conder: studij qui largus in omnes,
 Afferet invalidis vires, agrisque salutem.
 Huc ades ô diuine puer! te noxia viso
 Gramina, te colubri ponent mulcente venenum:
 Quæque siti fuerant damnata nuper arena,
 Ecce tuo aduentu salientibus undique manant
 Fontibus, & rorat scatebris prius arida gleba:
 Letius ut Siloë Davidis non irriget hortos,
 Quamuis ille sacrâ lapsus de rupe Sionis
 Mille per areolas tortis anfractibus erret.

O! Seruatoris dulces è fontibus vnda,
 Quas super-aspirans alit indulgentia cali,
 Didit & in terra cunctas habitabilis oras.

Huc alacres ergo spretis properate lacunis:
 Hos, pueri, latices haurite: hoc pellite longam
 Fonte sitim, vos his certatim tingite lymphis.
 Felix qui largo totum se proluet haustu!

Sine Hebraeus erit, siue Aduena, nullus ab istis
 Submoueatur aquis. Nullo discrimine mixtus

* Barbarus indigenis communia pocula ducat.

Cùm madidi fuerint, vox hæc erit omnibus una:

O Pater! ô magno Proles æquæua Parenti,
 Aspirate nouo, vobis quem dicimus, hymno!

A Patre principium sit carminis. Omnia

munus

Sunt Patris. Hic rerum caput est, & terminus
 idem.

Ille fauet nobis: illi sua semper apud nos
 Laus erit, & nullis veterascet gratia sacris.

B b 4 Teque

* Iudæi
 hos omnes
 Barbaros
 esse cense-
 bant, qui
 non ute-
 rentur lin-
 guâ He-
 braicâ.

Notas facite in populis adinventiones eius
mementote quoniam excelsum est nomen
eius.

Cantate Domino quoniam magnificè fe-
cit : annuntiate hoc in vniuersa terra.

Exulta , & lauda habitatio Sion : quia ma-
gnus in medio tui sanctus Israël.

*Teque adeò eterni magnum Patris incremen-
tum,*

*Humani generis Servator, ad astra feremus:
Semper ad astra feremus amabile nomen IESV.
Si tamen hoc impar non aspernabere carmen;
Namque tuum quis consilium, sensusque pro-
fundos*

*Efferat ore pari? quis suspicienda reperta,
Ingeniosus Amor tibi quæ dictavit, adumbret?
Ingeniosus Amor modicos te cogit in artus;
Matris eburneolis te cingere colla lacertis
Ille docet, niueoque rigare labellula lacte:
Vnde tibi tacitis placidissimus ingerit alis
Se sopor. Ah illum ne garrula rumpat hirundo!
Ah tibi lacrymulis ne semireclusa rubeant
Lumina, dum reliquum deterges pollice somnum!
Non erat humanum tanti genus; eius amore
Unus ut è nobis fieres, ut parvus, ut infans,
Clara Dei soboles! ô munificentia, nullum
Aut servare modum aut finem cõtenta merendi!
Audiat hæc omnis diuina Genethlia tellus:
Audiat, exultetque Sion. Quia monte Sionis
Alme puer, sanctum iubar Israël, ab alto
Exorire, tuæ mediisque videbere plebi.*

*Præsciis hæc vates super Emmanuele ca-
nebat:*

*Quæ si me Latia resonare sinetis auenâ
Musa, noster amor, Solymitides; hæc rea voti
Coniferâ vobis pendeat fistula cedro.*

EX LIB. II. REG.

C A P. XXIII.

HÆc autem sunt verba David no-
uissima.

Dixit